

BRAWIJUM (1) *sb n*

A pl brawijã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nagroda [brabeum vel brabium – Klenot który na grę, na zawód, albo na zbijanie z koni sadzą Mącz 26c; brabium – zapłata za wygranie Calep; bravium, brabeum, brabium – Łac śr]: Máięftat Królewíki w ten czás moc bierze, gdy zà załługi godné bráwia poddánym oddáie. SarnStat 80.

LZ